

Europoslanec Ivan David: Hlasoval jsem na plénu Evropského parlamentu proti nařízení umožňujícímu vydrancovat Itálii jako Řecko - italští senátoři mezi tím vyhodili z vlády stranu, která to chtěla umožnit

- CZ24 News | 21. ledna 2021

EU: Včera jsme na plénu Evropského parlamentu hlasovali o nařízení s názvem „O zřízení nástroje pro technickou podporu“. Kdyby jej viděl George Orwell, asi by poznamenal, že román 1984 napsal jako varování před diktaturou a nikoli jako návod, jak ji nastolit. Název nařízení na první pohled vzbuzuje dojem, že má někomu pomoci. Komu a k čemu lze zjistit až při důkladném přečtení celého nařízení - a zejména po zařazení do kontextu toho, což už EU v minulosti v krizi prováděla členským státům. Návrh nařízení má dát Evropské komisi pravomoc, aby v rámci „pomoci EU“ Itálii a dalším zemím postiženým hospodářskou krizí způsobenou COVID -19, řídila jejich vydrancování nadnárodními korporacemi. Stejnou metodou jako bylo v rámci „pomoci EU“ při fiskální krizi v roce 2009 nadnárodními firmami vyloupeno Řecko.

Nařízení, o němž jsme dnes na plénu hlasovali, dává Komisi pravomoc podmiňovat čerpání finanční pomoci z EU prováděním tzv. „strukturálních reforem“. Stejná slova byla použita už při nájezdu banksterů na Řecko, který koordinovala tzv. „trojka“ - tedy Evropská komise, Evropská centrální banka (ECB) a Mezinárodní měnový fond (MMF). Ta dvě slova znamenají v praxi rozprodej státního a jiného veřejného majetku pod cenou, jako se to stalo v případě řeckých ziskových letišť a přístavů, jichž se „za babku“ zmocnily většinou německé firmy.

Strukturální reformy jsou také krycím názvem pro škrty v důchodech, ve zdravotní péči hrazené z veřejných rozpočtů, ve školství a při údržbě infrastruktury. Ekonomičtí teoretici, jejichž rady můžeme často slyšet z televize nebo číst v novinách hlavního proudu, tato opatření vychvalují jako cestu ke spáse ekonomiky. Koho zajímá jejich skutečný dopad, může se na zkušenosti s nimi zeptat Řeků. V důsledku hospodářské krize, kterou způsobily reformy nařízené Řecku Trojkou, klesl ekonomický výkon této země na polovinu. Nezaměstnanost naopak vzrostla na více než 25% a dosáhla rekordu od dob Velké hospodářské krize po „černém pátku“ 1929. V důsledku opatření vnucených Trojkou zanikly tisíce firem a stovky tisíc pracovních míst.

Média hlavního proudu existenci tohoto nařízení jaksí ignorují. I když proces jeho schvalování o víkendu způsobil rozpad vlády v Itálii. Italská vláda se rozložila kvůli neshodám ohledně toho, jestli si má stát za drastických podmínek od EU půjčit. I s rizikem, že banksteři za pomoci Evropské komise italský stát okradou více, než se to všem odnožím italské mafie dohromady podařilo od konce 2. světové války. Aby si Itálie od EU půjčila na financování zdravotnictví, které je vystaveno náporu COVID-19, co nejvíce peněz prosazoval podle italského deníku *Il Giornale* předseda menší koaliční strany *Viva Italia* Matteo Renzi (obrázek 4). Tento politik byl v letech 2014 – 2016 italským premiérem za Demokratickou stranu, která se dříve nazývala socialistická.

Spory mezi Renzim a současným italským premiérem Giuseppe Contem (na obrázku se sklenicí vody), o to jestli si od EU půjčit a kolik peněz, vyvrcholily 14. 1. 2021. Ministři za *Viva Italia* podali demisi. Po odchodu této strany do opozice Conteho vláda ztratila jistotu absolutní většiny v Senátu italského parlamentu. Podle italské ústavy musí mít vláda důvěru Poslanecké sněmovny i Senátu.

Italskému premiéru Contemu se spolu s prezidentem Sergiem Mattarelou včera v noci nakonec podařilo na ještě nějakou dobu zabránit předčasným parlamentním volbám. V pondělí si vláda s 321 poslanci o 6 hlasů udržela většinu v Poslanecké sněmovně. Po horečném jednání se premiérovi včera podařilo získat na svou stranu několik přeběhlíků za řad nezávislých senátorů. V nočním senátním hlasování o důvěře vládě Conteho kabinet získal hlasy 156 senátorů, proti hlasovalo 140 senátorů a 16 se jich zdrželo. Protože se podle jednacího řádu počítají pouze hlasy „pro“ a „proti“ fakticky menšinová vláda si důvěru horní komory italského parlamentu udržela. Ze součtu hlasů je však již nyní jasné, že tato vládní sestava nemá sama dost hlasů na prosazení jakéhokoli zákona. Ke schválení zákona je třeba absolutní většiny hlasů v obou parlamentních komorách. V senátu k ní vládě jeden hlas chybí.

Hlavní stoupenec většího zadlužení vlády i za cenu předání pravomocí na správu státního rozpočtu a státního majetku Bruselu Matteo Renzi a jeho strana *Viva Italia* je po včerejšku kompletně venku z vlády. Problémy s deficitním rozpočtem a v důsledku ekonomické krize způsobené pandemií COVIDu klesajícími daňovými příjmy však v Itálii zůstávají. Za této situace by schvalování novel zákonů, které by požadoval Brusel výměnou za půjčky italskému státu, nemuselo parlamentem projít. Včerejší hlasování však deník *Il Giornale* považuje za pouhý odklad předčasných voleb.

V nich by mohla zvítězit strana *Lega*, kterou vede populární bývalý ministr vnitra Matteo Salvini, který během svého úřadování pomocí policejních sil přerušil migrační dálnici přes Středozemní moře. *Lega*, jejíž europoslanci působí v Evropském parlamentu v rámci frakce *Identita a demokracie* (ID), v níž pracují i čeští europoslanci za SPD, striktně odmítá půjčky od EU za podmínek, které nastavila Evropská komise. *Lega* preferuje odchod Itálie z eurozóny před rozkradením veřejného majetku cestou lichvářských půjček od Bruselu.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš (ANO) v létě před jednáním Evropské rady, která hlasovala o tom, že si EU půjčí 750 miliard eur, aby část z těchto peněz mohla půjčit členským státům, které mají kvůli COVIDu ekonomické potíže, na dotaz novinářů, zda si z unijního balíku půjčí i ČR, odpověděl: „Když to bude výhodné, tak si půjčíme. Zatím žádné usnesení vlády nezmocňuje ministryni financí,

aby pro ČR s Bruselem sjednala půjčku z EU. Za těchto okolností bych to v žádném případě nedoporučoval. I přes to, co se stalo během privatizace, je u nás stále co ukrást.

Autor: MUDr. Ivan David Europoslanec SPD

Zdroj: <http://www.nwoo.org/>